

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123249050
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123249050.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej (sudkyňa – spravodajkyňa) a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Goliašová Gabriela s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XX, D. E., o zaplatenie 13.275,44 EUR s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13Csp/28/2023-53 zo dňa 15.2.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- Okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu (výrok I.) a žalovanému nepriznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania (výrok II.).
- V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na to, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.1.2021 uzavretej medzi sporovými stranami poskytol žalobca žalovanému účelový úver na úhradu ceny predmetu financovania vo výške 12.833,00 EUR. Žalobca ako veriteľ konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže ide o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri posudzovaní danej veci vychádzal okresný súd z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.
- Následne súd prvej inštancie svoju pozornosť zamerlal na vyhodnotenie výziev vykonaných veriteľom podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a posudzoval aj v kontexte § 565 Občianskeho zákonníka, či spĺňajú potrebné náležitosti. Mal za to, že výzva prezumovaná ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať špecifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (žalovaný) v omeškaní a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a platnosť tohto úkonu.
- Okresný súd dospel k záveru, že z hľadiska obsahu predmetné výzvy nespĺňajú náležitosti kvalifikovanej výzvy, keďže ani jedna z nich neobsahuje špecifikáciu splátky, s ktorou bol žalovaný v omeškaní so splácaním úveru. Na základe tohto uzavrel, že tu neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predmetného úveru, a preto žalobu zamietol.
- O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle princípu úspechu vo veci podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom zároveň vychádzal z toho, že žalovanému žiadne trovy nevznikli.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že bude žalobe vyhovené.

7. Namietal, že k zosplatneniu úveru došlo v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami. Pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti bola žalovanému doručená výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca si tak splnil svoju zákonnú povinnosť a predtým, ako zosplatnil úver v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka, vyzval žalovaného na splatenie dlžnej sumy. Je zrejmé, že predmetná výzva sa dostala do „sféry vplyvu“ žalovaného, keďže žalobca preukazuje v prílohe odvolania doručenie výzvy pred zosplatnením na adresu trvalého pobytu; žalovaný mal možnosť na ňu reagovať.

8. Odvolateľ mal za to, že žiadnym zákonným ustanovením nie sú forma alebo náležitosti výzvy pred zosplatnením upravené. Podľa jeho názoru má výzva požadovanú formu, je v nej presne uvedená, z čoho pozostáva suma dlžných splátok. Na podporu svojho názoru odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/36/2020 publikované v Zbierke stanovísk pod č. 1/2021, zaoberajúce sa doručovaním hmotnoprávných úkonov. Záverom odkázal na stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu SR F. G. H. formulované v náleze sp. zn. I. ÚS 547/2012.

9. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

11. Na úvod považuje krajský súd za potrebné uviesť, že pre posúdenie danej veci bolo relevantné znenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024.

12. Je potrebné zdôrazniť, že vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru je právom (nie povinnosťou) veriteľa a môže tak učiniť pre ktorúkoľvek, a to aj jedinou splátku za splnenia zákonných podmienok. Mimoriadna splatnosť úveru sa spája s nutnosťou náležitého zafinovania konkrétnej splátky, od ktorej nespĺnenia sa zosplatnenie má odvíjať. Účelom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je totiž aj poskytnutie možnosti spotrebiteľovi odvrátiť dôsledok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a to zaplatením splátky, pre ktorú k takémuto mimoriadnemu úkonu môže dôjsť.

13. Okolnosť náležitého zafinovania konkrétnej splátky je rovnako relevantná z hľadiska využitia predmetného oprávnenia veriteľa, ktoré je podľa § 565 Občianskeho zákonníka časovo limitované do splatnosti najbližšej splátky. Veriteľ má pritom právo vybrať si, pre nezaplatenie ktorej splátky bude požadovať úhradu celého dlhu. Tento výber je ale spojený s povinnosťami dodržať zmienenú zákonnú lehotu. Napokon, vymedzenie „zročnosti nesplnenej splátky“ je významné taktiež vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka (R 29/2023).

14. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR 6Cdo zo dňa 13.2.2025 (R 34/2025) vyplýva, že „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

15. Na základe rozoberaného je nutné vysloviť, že ak upozornenie (výzva) podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevymedzuje splátku, ktorej nezaplatenie je určujúce pre využitie oprávnenia veriteľa zosplatniť úver, nie je možný iný záver, než konštatovanie neplatnosti daného právneho úkonu pre jeho neurčitosť. Tento záver bol na úrovni Najvyššieho súdu SR prijatý ako určujúci pre ďalšiu súdnu prax, čo potvrdzuje aj zverejnenie vyššie zmieneného uznesenia. Rozhodovacia činnosť najvyšších súdnych autorít (a teda aj najvyššieho súdu) je pritom základom pre definovanie princípu právnej istoty, ktorý tvorí imanentnú súčasť činnosti všeobecných súdov (článok 2 ods. 2 Základných princípov CSP). Odvolací súd nemal dôvod akokoľvek sa odchýliť od ustálenej judikatúry v riešenej spornej otázke.

16. Odvolateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 zverejnené pod č. 1/2021 (správne je 4/2021 - pozn. krajského súdu) a v tejto súvislosti podrobne odkázal na tam prezentovanú argumentáciu o tzv. teórii dôjdenia.

17. Podstata tohto rozhodnutia však rieši otázky doručovania zásielok v spotrebiteľskej veci a možnosti fikcie doručenia, nie otázky náležitosti výzvy na plnenie pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti

úveru. Potom odvolacie námietky takto formulované neobstoja, pretože nijako nepopierajú záver prijatý okresným súdom, ktorý vychádza z ustálenej rozhodovacej činnosti krajského súdu i najvyššieho súdu.

18. Pokiaľ žalobca dal do pozornosti nesúhlasné stanovisko sudcu F. G. H. k (vyššie označenému) nálezu, toto (stanovisko) sa predovšetkým netýkalo právnych otázok riešených v aktuálnom spore, navyše, z hľadiska vyjadrenia tohto stanoviska ako nezáväznej časti nálezu môže znamenať (prípadne) len inšpiráciu pre ďalší vývoj právnej teórie, nie názor relevantný pre posudzovanie akéhokoľvek sporu.

19. Krajský súd na základe uvedeného potvrdil rozsudok okresného súdu v meritórnom výroku i v závislom výroku o trovách konania, proti ktorému neboli produkované žiadne námietky.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v štádiu konania o podanom odvolaní úspešný, avšak z dôvodu jeho pasivity mu žiadne trovy nevznikli.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.